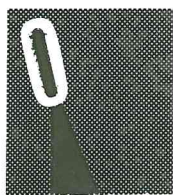
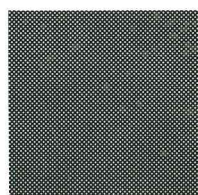
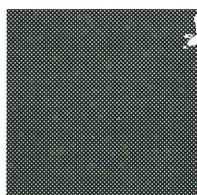
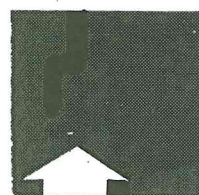
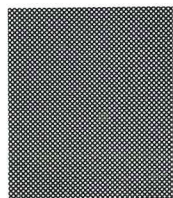
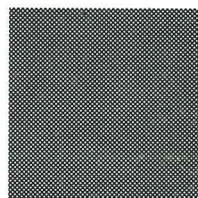
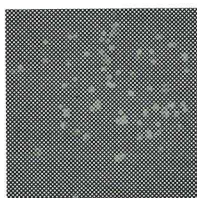
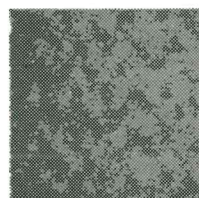
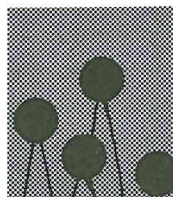
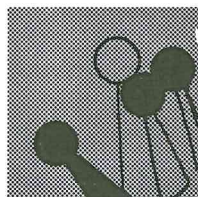
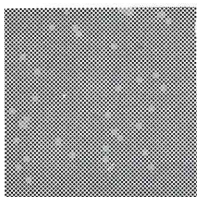
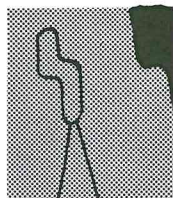
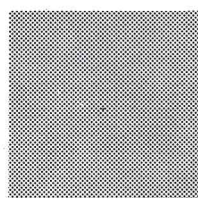
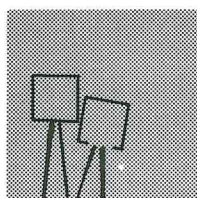
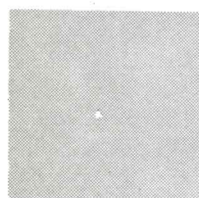
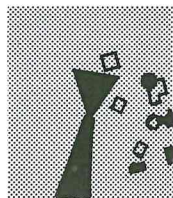
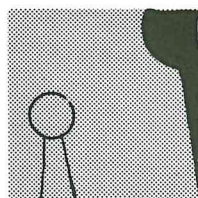
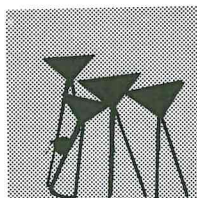
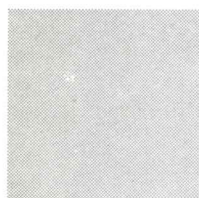
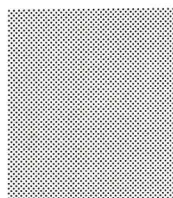
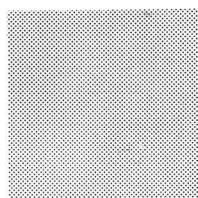
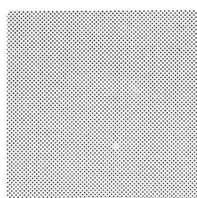
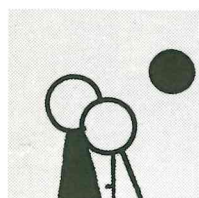
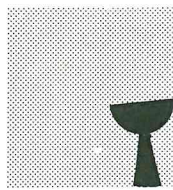
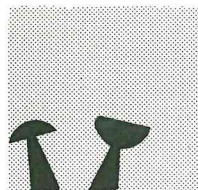
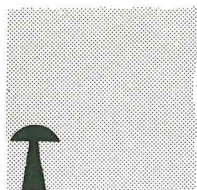
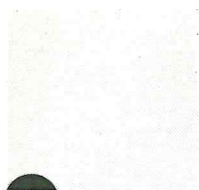

CONSTANTIN XENAKIS

**espace
à
reflexion**

SÖDERTÄLJE KONSTHALL 13.9 – 5.10 1969

CONSTANTIN XENAKIS född i Kairo den 28 december 1931.

Nationalitet: grek.

**Studier i dekoration och inredningsarkitektur vid E.S.A.M.,
Paris.**

Fem års studier i måleri.

1959 och 65 Utvald till Prix des Peintres Etrangers, Musée National d'Art Moderne, Paris.

1961 Prix Victor Chocquet, Paris.

1962 Peintres et Sculpteurs Grecs de Paris, Musée d'Art Moderne. "Ecole de Paris" Galerie Charpentier, Paris.

1963 Tredje biennalen i Paris. Nyförvärv av Musée d'Art Moderne de la ville de Paris (Palais Galliera).

Harlow Arts Festival, England.

1967 Exposition Panhellenique, Aten.

"Lumière et Mouvement" (Ljus och rörelse), Musée d'Art Moderne Paris.

Collections de Printemps, Zunini.

Super-Lund, Lunds Konsthall. "Table d'orientation pour une sculpture d'aujourd'hui", Galerie Creuzevault, Paris.

1968 Medlem av styrelsen för majsalongen. "Expansions et Environments" Musée Galliera, Paris. Salon de la Jeune Sculpture. Avant Garde Griechenland-Haus Am Lutzowplatz, Berlin. "Portrait d'un Portrait", Galerie Creuzevault, Paris.

1969 Portrait d'un Chef-d'Oeuvre, Galerie Creuzevault. Vägrar att besvara inbjudan till 10:e biennalen i Sao Paolo.

Environnement pour "The Electronic Nigger" American Center Theatre, Paris. Visuelt Miljø I, Lys og Bevegelse, Kunsternes Hus, Oslo. Amos Anderson, Konstmuseum, Helsingfors. Ars Studeo, Bella Centret, Köpenhamn. Avant Garde Griechenland, Galerie im Rahmhof, Frankfurt och Württembergischer Kunstverein, Stuttgart. Salon de Mai, Paris et Belgrad.

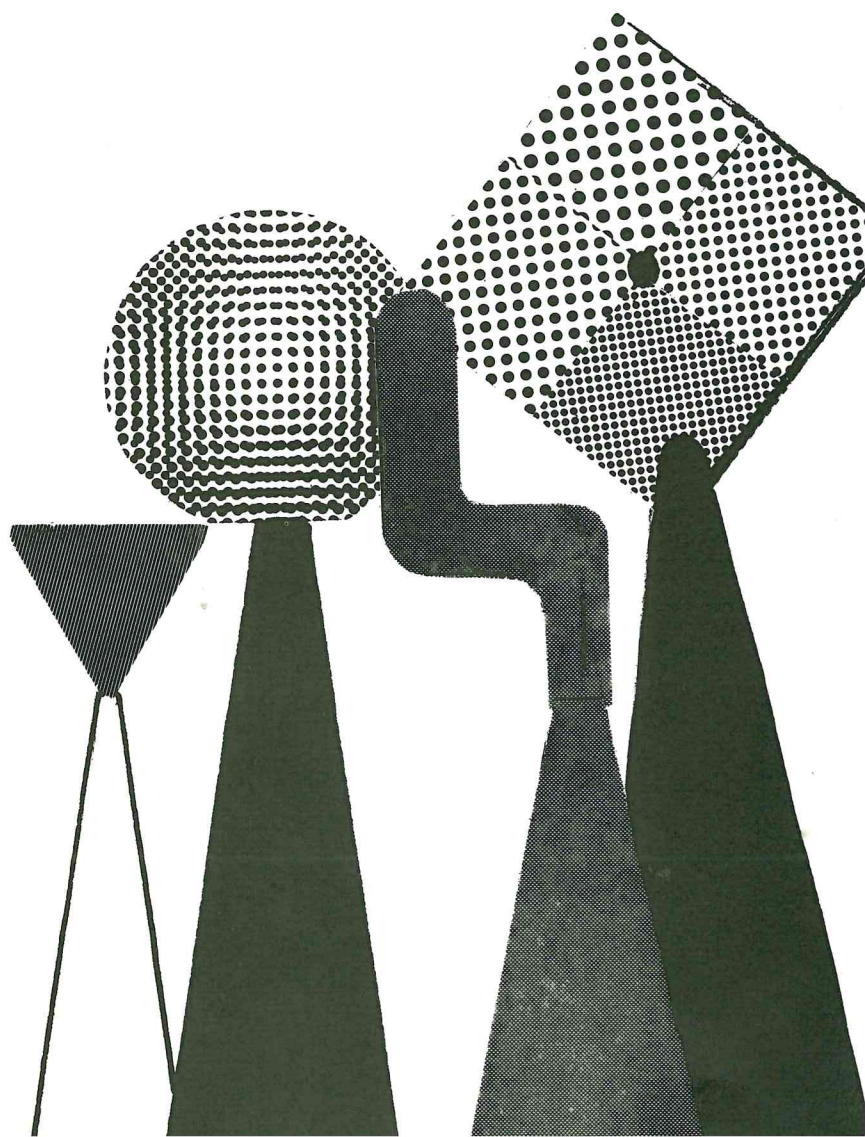
Skapande av skådespelet "Ek-Stasis environnement électrocinétique, musique électroacoustique de J. Bruzdowicz et mimes"

Representerad: Centre Américain, Paris

Festival d'Avignon Internationales

Musikforum Ossiachersee, "Contemporary Contact" Österrike

Bourse de séjour á Berlin par D.A.A.D. (pour 1970)

Constantin Xenakis figurer tycks mig personligen mycket nära det slags konst, som jag älskar: "l'art narratif" (den berättande konsten). Dessa danser EK-STATIQUES talar till åskådaren, som, om han har mod därtill, låter sig ledas till att för sig själv berätta sina historier och att därigenom själv bli regissören. Jag ställer en figur, ensam, på "la scène des activités" och jag kallar honom elefantkungen. Kungen vacklar, en aning dåsig. Jag trycker på en knapp: ljuset tänds, kungen vaknar. Jag går baklänges några steg, och omkring den nyligen väckte och aktive kungen, skapas hans palats, reflexer av honom själv (bokstavligt — tack vare vanställande speglar). Nu anländer hovmännen, hovets trollkarl, den vackra damen och två hillebardiärer. Då börjar trängseln omkring kungen... intriger skapas — ett egendomligt förhållande mellan trollkarlen och den vackra damen — men denna inlåter sig med hillebardiärerna — kungen steltnar och betraktar sitt hov... var och en viskar i örat på sin granne... Nu tappar jag tråden i berättelsen, ty jag måste vara — det är åldern — en aning lomhörd och huvudpersonerna vet också, ibland, att bevara sina hemligheter.

Så synd att inte ha tid att följa ännu ett tag dessa sagolika berättelser, att inte kunna ingripa ytterligare i denna magi av former och färger. Vi har alla en aning lust att spela den gode Guden, när det inte är frågan om att delta i själva berättelsen.

Art cinétique? Art Fantastique? Teater? Konst där publiken medverkar? Nej, för mig är denna konst en leksak, vars användning åskådaren själv får finna. Constantin Xenakis har skapat en kod, åskådaren lär sig fritt att använda den.

För mig är varje kod beundransvärd och tusen gånger överlägsen allt konstnärligt skapande, som alltför ofta är dikterat av den "goda smaken" hos en viss societetsklass, som i själva verket inte är någon societet (goda smakens). En kod är beundransvärd, eftersom var och en handskas med

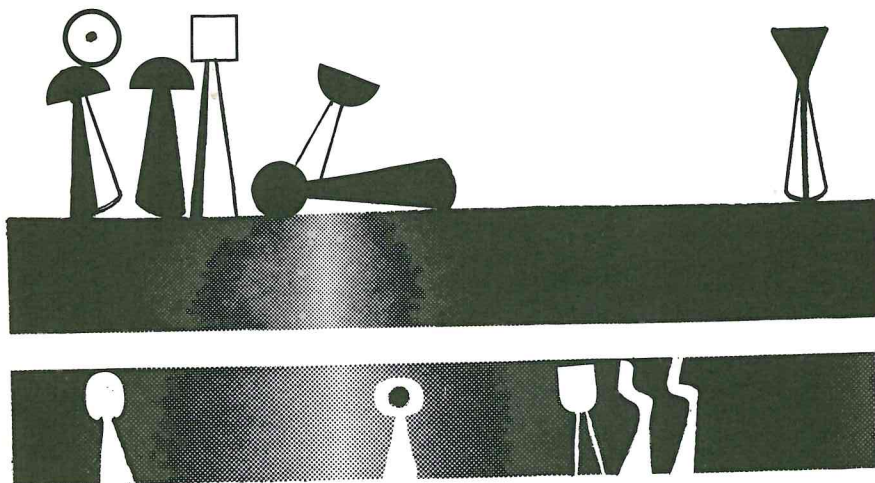
den efter sitt sinne följande sin egen personlighet, sin smak för ögonblicket. En kod passerar nästan obemärkt, den brukas men inte nödvändigtvis medvetet.

Alfabetet, den mest elementära av koder, "innehåller" hela litteraturen skriven eller ännu inte skriven, men vem tänker någonsin på det? Hur långt skulle upptäckten av nya koder i konsten föra oss? Skulle inte varje och en av oss kunna vara en skapare? eller är han det kanske redan, liksom "le Bourgeois Gentilhomme" (hos Molière), prosaförfattare sig ovetande.

Jag hoppas att en gång göra en stadsskiss, en "infrastructure", där tecknare och arkitekter skulle leva sitt liv, slavar till den förste besökaren som kom.

YONA FRIEDMAN

Paris, 7.7.69

Jag var igår närvarande vid mirakelspelet "l'Univers intemporel" av Constantin Xenakis. Formerna, strukturerna och gesterna ger en förunderlig vision åt skådespelet och man är närvarande vid födelsen av en ny dimension, medan, som en jämförelse, filmen är magiens konst tack vare kameratekniken och tack vare människohandens omskapande av bilderna under klippningen, ty det finns ingen konst utan teknik. "L'Espace" (Rymden) arrangerad av "les sculptures électrocinétiques" och kontrapunkten av Ella Jaroszewicz mimikers kroppar, "la musique électroacoustique" av Joanna Bruzdowicz och Elzbieta Sikora ger upphov åt ett fascinerande skådespel, där teaterkuppen, som är omöjlig att förutse, ges genom strukturernas och färgernas sammanslagning tvärsöver aluminiumplåtarna, som tjänar såsom speglar och modifierar formerna. I dessa åsk- och blixtnedslag finns de grekiska tragediernas glans, dramat är konstant i denna värld av förvandlingar, där aktörerna rör sig på ett organiskt och funktionellt sätt. Magin ligger i det oåtkomliga och oförutsedda. Och då vi är påverkbara, återfinner vi här det underbara. I detta revolutionära sätt att se har ett nytt dramatiskt perspektiv fötts. Constantin Xenakis och hans medarbetare står på tröskeln till en ny erfarenhet,

låt oss tacka dem, teatern är i stort behov av det...

MARCEL MARCEAU

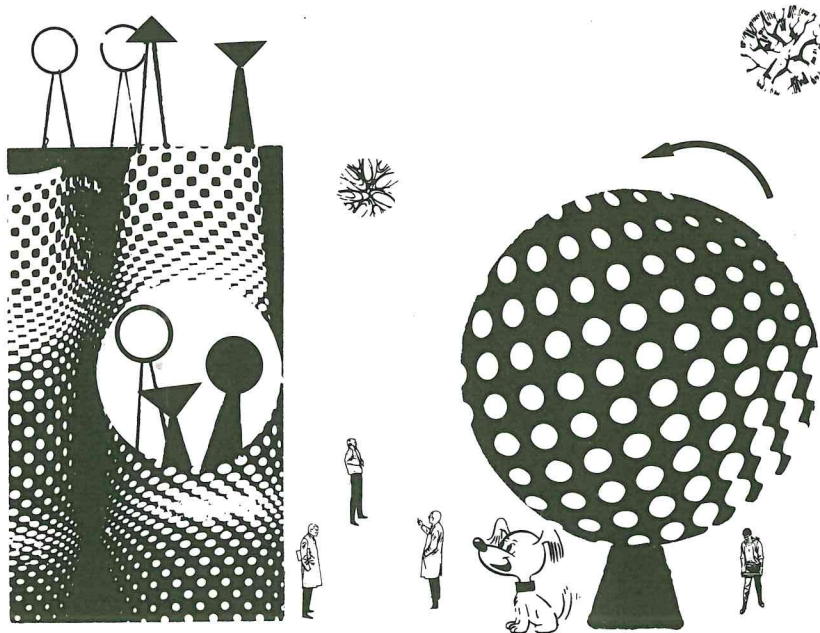
Paris, 8.6.69

Den som skapar idag bör hitta på ett annat språkssystem för att förstå meddela sig med den samtida verkligheten.

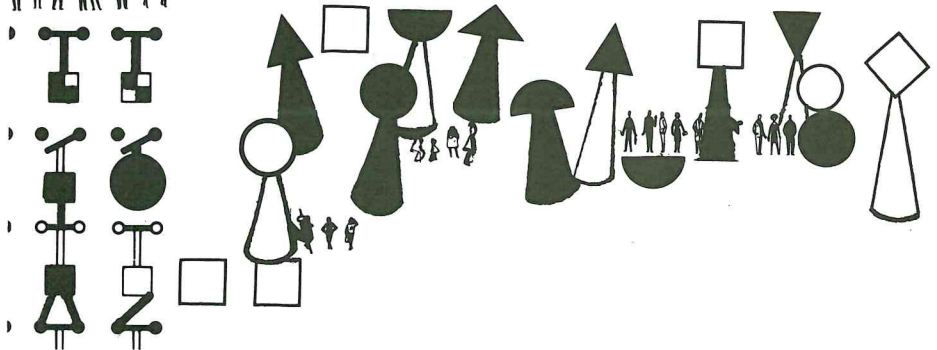
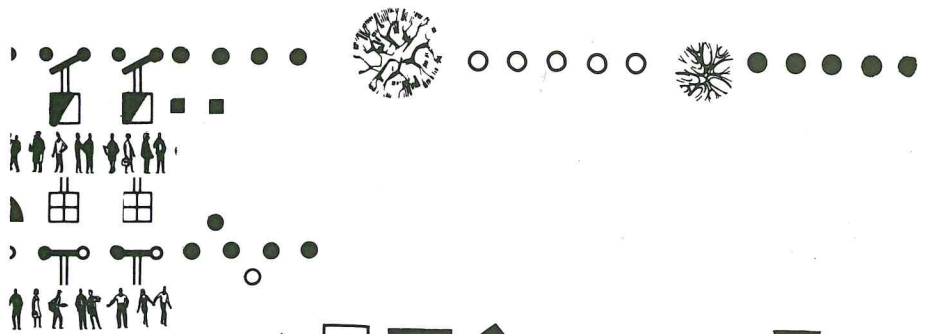
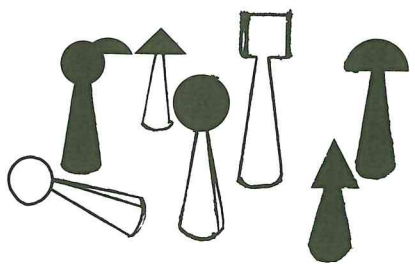
Vid första stadiet av den teknologiska förvandlingen kommer användningen av föremålet i sin konstruktivistiska utveckling att tillåta uppsatandet av ett alfabet.

Det är skapandet av en artificiell omgivning, vilken harmonierar med det naturliga skapandet, som skulle tillåta de passiva konsumenterna att bli aktiva och manifesterar var och en sin personlighet.

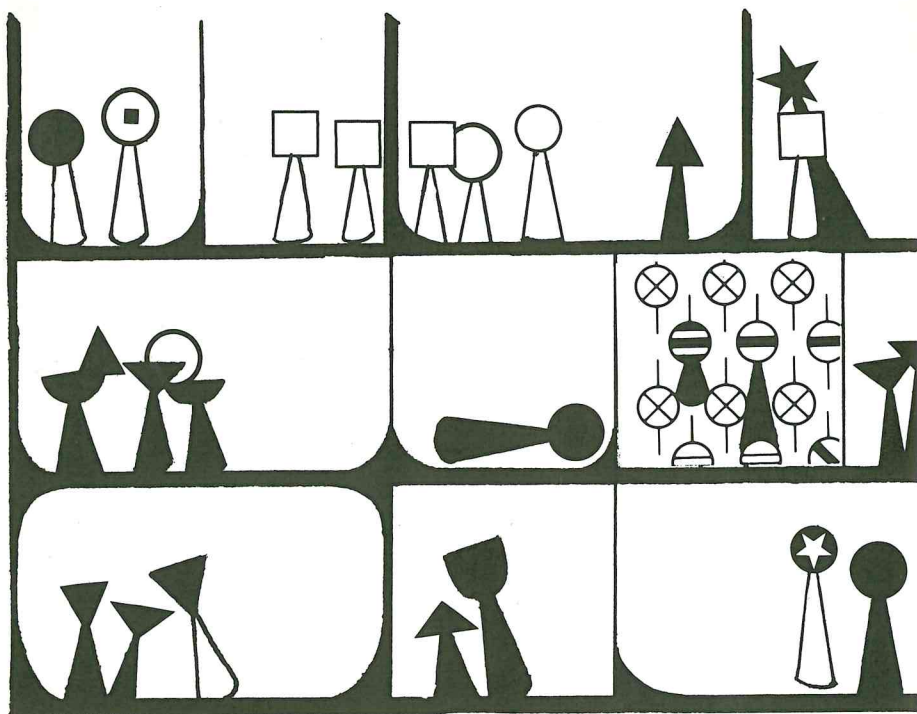
CONSTANTIN XENAKI

och
nd-
täl-
ned
att
S

Teckningar av Constantin Xenakis.

Det första jag såg av Constantin Xenakis var ett slags tittskåp, små teater-scener där färger och former rörde sig i dansrytmer, som än föreföll koreografiskt komponerade med mimiska figurer än slumpmässigt och magiskt framväxande i skåpets spegelväggar. I tittskåpets fond och tak växte fram en ljus- och färgbalett med figurer och former som lever sitt liv blott när ljuset slås på liksom figurerna på filmduken.

Efterhand har dessa rörliga ljus- och färgspel utvecklats till mimiska baletter, som konstnären satt upp på flera scener i Europa i samarbete med koreografer och kompositörer. Xenakis har också beslutat sig för att bygga hela utställningssalar som mimiska scener med mobiler men utan levande aktörer. Den här utställningen har fått den utformningen, och Constantin Xenakis har själv byggt den i Södertälje Konsthall.

EJE HÖGESTÄTT